

N:o 14.

*Af Friherre Ericson: Angående pension för Öfverstelöjtnanten
E. H. Ströms enka.*

Den 20 September 1883 afled i Stockholm, der han vistades under läkarevård, Öfverstelöjtnanten och Chefen för Jemtlands hästjägarcorps *Edvin Hippolit Ström* efterlemnande enka och fem oförsörjda barn med en behållning i boet af något öfver 15,000 kronor, enligt bouppteckningsinstrumentet, och rätt till pension för enkan ur Arméns enke- och pupillkassa af 225 kronor. Behållningen i boet har af skäl, som här icke kunna omförmälas, icke det värde, som siffran utvisar.

Öfverstelöjtnant Ström var en duglig officer, en human chef, en pligt-trogen statens tjenare och hade som mångårig ordförande i en af statens hästpremieringsnämnder gjort sig känd och högaktad i vida kretsar.

Att en bortgången mans efterlevande finna sig i bekymmersamma omständigheter och finna utsigterna för framtiden mörka äro nog vanliga förhållanden, så att jag visserligen icke utan särskildt skäl skulle besvärat Riksdagen med en framställning till förmån för affidne Öfverstelöjtnant Ströms enka och barn. Men ett sådant skäl finnes, om det ock endast är ett billighetsskäl.

Förlidet års Riksdag beslöt för sin del och arméns år 1883 församlade krigsbefäl biföll en anordning med Arméns enke- och pupillkassa, hvarigenom enkepensioner från och med 1884 skulle jemförelsevis ansenligen förhöjas. Hade alltså Öfverstelöjtnant Ström lefvat öfver nyårsdagen i år, så hade enkan varit i tillfälle förvärfva sig rätten till 800 kronors pension i stället för de 225, hon nu är berättigad uppbara.

Ett här bifogadt embetsintyg af den läkare, som vårdade den affidne, gör det så visst som ett sådant betyg kan göra, att Ström till följd af ansträngningar i tjensten dog tidigare än den åkomma, hvaraf han led, eljest gaf anledning till. Under det gångna årets möten var Ström redan sjuk och borde redan då afhållit sig från de hårda kroppsrörelser, hvilka äro för- enade med ryttarens tienst, men hans önskan att göra sin pligt ålade honom icke allenast att hålla dessa öfningar till slut, utan äfven, hvad värre var, att icke begära permission från de synnerligen ansträngande fälttjenst- och rekognosceringsöfningar, hvilka senare på sommaren voro anordnade, och följd blef, enligt läkarens utsago, hans påskyndade död.

Detta är naturligtvis icke något skäl, hvarmed man kan ställa någon fordran på staten, och Ströms efterlemnade hafva icke heller någon laglig rättighet fordra för sig något undantag, och Kongl. Maj:t har, antagligen på formella grunder, ansett sig icke böra härom göra framställning till Riksdagen, men den enskilde riksdagsmannen är oförhindrad att, då han anser undantagsförhållanden vara för handen och anser billigheten så fordra, gå till Riksdagen med förslag att i en fråga som denna låta nåd gå för rätt.

Det är på grund af de skäl, jag här ofvan haft äran anföra, som jag vördsamt hemställer,

att Riksdagen beslutar att åt enkan efter affidne Chefen för Jemtlands hästjägarecorps Öfverstelöjtnanten Edvin Hippolit Ström, Johanna Mathilda Ström, född Taube, bevilja en årlig pension af 575 kronor, motsvarande skilnaden emellan det belopp hon nu från Arméns enke- och pupillkassa eger rätt åtnjuta och den pension hon skulle kunnat uppbära, om hennes mans död infallit under innevarande år.

Bouppteckning, prestbetyg med flere till förslaget hörande handlingar skola öfverlemnas Stats-Utskottet, dit jag anhåller om remiss.

Stockholm den 25 Januari 1884.

John Ericson.

Bilaga.

Att Öfverstelöjtnant Edv. Hipp. Ström af mig vårdades från den 4 September 1883 till den 20 i samma månad (då han afled) för aneurisma aortæ thoracicæ och att denna åkommas utveckling och Öfverstelöjtnant Ströms död sannolikt påskyndats af de strapatser, som han under sistlidne sommars möten och fältöfningar måst utstå, intygas på aflagd embetsed.

Stockholm den 24 Januari 1884.

F. W. Warfvinge,
Med. Doktor.
